

Τῆ ἸΔ΄ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου
† Ἡ Παγκοσμίου Ὑψώσεως
τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Μνήμη τῆς 5΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

* * * * *

ΤΥΠΙΚΟΝ

Ἐὰν τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλεται,
οὔτε Εὐαγγέλιον λέγεται Ἑωθινόν, ἀλλὰ πάντα τοῦ Σταυροῦ.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος 4̣ Πα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₂ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ₂ ευ λο

γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ^π ₉

Ἀπολυτίκιον.

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου ^Δ ₂ και ευ

λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σθ ^π ₉ νι κας τοις βα

σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρσ μενος ^π ₉ και

το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος Ἱ Πα ρ

Του Σταυρου σου το ξυ λον προ σκυ νου μεν Φι λαν θρω
πε ο τι εν αυ τω προ ση λω ω θης η ζω η η των α
παν των Πα ρα δει σον η νε ω ξας Σω τηρ τω πι στει
προ σελ θον τι σοι λη στη και τρυ φη ης κα τη ξι
ω ω θη ο μο λο γων σοι μνη σθη τι μου Κυ ρι ε
δε ε ξαι ω σ περ ε κει νον και η μας κραυ γα ζον τας
η μαρ το μεν παν τες τη ευ σπλα γχι α σου μη υ πε
ρι ι δης η μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-θ

Μο νον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε τσ σταυ

ρ ς ς ς ς ς σς τα θε με λι α ε σα
 λευ θη τς θα να τς Κυ ρι ε ον γαρ κα τε πι ε
 πο θω ω ο α δης α πε λυ υ σε τρο ο ο μω ε
 δει ξας η μιν το σω τη ρι ον σς α α γι ε
 και δο ξο λο γς μενσε Υι ε Θε ς ε λε η σον η
 μας

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς. Ἦχος πλ' Νη ς

Π ρο δι ε τυ υ πς μου στι κως πα λαι τω
 χρο ο ο νω ο Ι η σς ς ο τς Ναυ η
 Σταυ ρς τον τυ υ υ πον ως τας χει ρας ε ξε τει
 νε σταυ ρο ο φα νως Σω τηρ μς και ε ε στη ο
 η λι ι ος ε ε ως εχ θρς α νει ει λεν αν
 θι στα με ε νς σοι τω Θε ω νυν δε ς ς
 ς το ος ε σκο τισ ται ε πι Σταυ ρς σε ο
 ρων θα να τς κρς τος λυ ο ον τα και τον Α α δην

σκυ λε ευ ο ον τα

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Ἦχος Βου

Εκ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η η ϑ μϑ ϑ

Οι μι σϑ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι
ι ι ϑ ϑ ως χο ο ο ο ο ο ϑ το ο ο
ο ος γαρ πυ υ ρι ι ι ι ε ε σε ε ε
σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι
ι ω Πνε ευ μα α τι ι

Αγι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ
χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι

ι ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

Α γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ

ζει τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει

ει ει θρα α αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο

ο ον τα α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ψαλμός 47 (97).

Ἦχος Βου

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης το σω τη ρι ον τς Θε ο ημων

Α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον ο τι

θαν μα στα ε ποι η σεν ο Κυ ρι ος

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της

γης το σω τη ρι ον τς Θε ος ημων

Ε γνω ρι σε Κυ ρι ος το σω τη ρι ον αυ

τς ε να ντι ον των ε θνων α πε κα λυ ψε

την δι και ο συ υ νη ναυ τς

Ε ι δο σαν πα αν τα τα πε ρα τα της γη η

ης το σω ω τη ρι ον τς Θε ος η μω ω ω

ων

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων
ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου.**

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ιβ' 28-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος: Πάτερ, δόξασόν σου τὸ ὄνομα. Ἦλθεν οὖν φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ· Καὶ ἐδόξασα καὶ πάλιν δοξάσω. Ὁ οὖν ὄχλος ὁ ἐστὼς καὶ ἀκούσας ἔλεγεν βροντὴν γεγονέναι· ἄλλοι ἔλεγον· Ἄγγελος αὐτῷ λελάληκεν. Ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν Ἰησοῦς· Οὐ δι' ἐμὲ ἢ φωνὴ αὕτη γέγονεν, ἀλλὰ δι' ὑμᾶς. Νῦν κρίσις ἐστὶν τοῦ κόσμου τούτου, νῦν ὁ ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου ἐκβληθήσεται ἔξω· καὶ γὰρ ἐὰν ὑψωθῶ ἐκ τῆς γῆς, πάντα ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτόν. Τοῦτο δὲ ἔλεγεν σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ ὄχλος· Ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐκ τοῦ νόμου ὅτι ὁ Χριστὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ πῶς σὺ λέγεις ὅτι δεῖ ὑψωθῆναι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου; Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἔτι μικρὸν χρόνον τὸ φῶς ἐν ὑμῖν ἐστὶν. περιπατεῖτε ὡς τὸ φῶς ἔχετε, ἵνα μὴ σκοτία ὑμᾶς καταλάβῃ· καὶ ὁ περιπατῶν ἐν τῇ σκοτίᾳ οὐκ οἶδεν ποῦ ὑπάγει. Ὡς τὸ φῶς ἔχετε, πιστεύετε εἰς τὸ φῶς, ἵνα υἱοὶ φωτὸς γένησθε.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Εἶτα τὸν ν' ψαλμόν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι. -θ

 ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ υ μ β σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι

στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει

ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προ

σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω σε

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω νων α α μην

Σ υ μ β σκε πη η κρα α ται αι α υ πα α αρχεις ο

τρι με ρη ης Σταυ ρο ο ο ος του ου Χρι ι ι

στου α γι α σο ον με ε τη δυ να α α μειει ει

ει σου ι να πι ι στει ει ει και πο ο θω προ

σκυ νω και δο ξα α α ζω ω ω σε

Και τὸ Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λειψοντο α νο ο μη

μα α α μϛ
 Πα
 Σ ταυ ρε τϛ Χρι ι στϛ Χρι στι α νω ω ω
 ων η ε ελ πις πε πλα νη με νων ο δη η η
 γε χει μα ζο με ε ε νω ων λι ι ι μην
 εν πο λε ε ε μοις νι ι ι κος Κε οι κϛ με
 Δι ε ε νης α σφα α λει ει ει ει α Πα νο σϛ ϛ ϛ ν των
 ι ι α α α τρε νε κρων η α να α α α
 Πα στα α α α σις ε λε ε ε η η η σο ον
 η η η μα α α α ασ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Ο ΚΑΝΩΝ

Καὶ μετὰ ταῦτα ὁ Κανὼν, ὃς τὴν δε τὴν Ἀκροστιχίδα φέρει:

Σταυρῶ πεποιθῶς, ὕμνον ἔξερεύγομαι.

Ποίημα τοῦ Κυρίου Κοσμᾶ.

Ῥοδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλδ Γα ρ

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδωτην
 Ε ρυ θραν δι ε τε με τω Ι σρα ηλ πε ζευσαντι την
 δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις αρ μα σι κρο

τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι α γρα ψα α ας το α
ητ τη τον ο ο πλον δι ο Χρι στω α σω μεν τω
θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Tον τυ πον πα λαι Μω σης του α χραν του παθους εν
ε αυ τω προ ε φη νε των ι ε ρων με σου μενος
ρω δε σχη μα τι σθεις τε τα με ναις τρο παι ον πα λα
μαις η γει ρε το κρα τος δι ο λε σα α ας Α μα ληκ
του πα νω ω λους δι ο Χρι στω α σω μεν τω θε
ω η μων ο τι δε δο ξα σται

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Aνε θη κε Μω υ σης ε πι στη λης α κος
φθο ρο ποι ου λυ τη ρι ον και ι ο βο λου δη γμα τος
και ξυ λω τυ πω Σταυ ρου τον προς γην συ ρο μενον ο
φιν προ σε δη σεν εγ καρ σι ον εν του τω ω ω θρι αμ
βευ σας το πη η μα δι ο Χρι στω α σω μεν τω θε

ω η μων ο τι δε δο ξα σται

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ωνων Α μην

Υ πε δει ξεν ου ρα νος του Σταυ ρου το τρο παιον τω

ευ σε βει ασκρα το ρι και Βα σι λει θε ο φρονι εχ

θρων εν ω δυ σμε νων κα τε βλη θη φρου α γμα α πα τη

α νε τρα πη δε και πι στις ε φη πλω θη η η γης τοις

πε ρα σι θει ει α δι ο Χρι στω α σω μεν τω

Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ᾠδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Νη ρ

P α βδος εις τυ υ πον του μυ στη ρι ου πα ρα λαμ

βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει τον ι ε ρε

ε α Τη στει ρευ ου ση δε πρω ην Εκ κλη σι α νυν

ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα τοσ και στε ρε ω ω

μα (Δις)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι ^v _{δλ}

Ω ς ε πα φη κε ρα πι ζο με νη υ δω ρα κρο

το ο ο μο ς ^Δ _{δλ} α πει θυ εν τι λα ω και σκλη ρο καρ

δι ι ω ^v _{δλ} της θε ο κλη του ε δηλου Εκ κλη σι ας

το μυ στη ρι ι ον ^Δ _{δλ} ης ο Σταυ ρος το κρατος και στε ρε ω

ω μα ^v _{δλ}

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας τω ν αι ω

νων α μην ^v _{δλ}

Π λευ ρας α χραν του λο γη τρω θει σης υ δω ρσυν

αι μα α α τι ^Δ _{δλ} ε ξε βλη θη εγ και νι ζον δι α

θη η κην ^v _{δλ} και ρυ πτι κον α μα ρ τι ας των πι στων

γα ρ Σταυ ρος και χη η μα ^Δ _{δλ} και Βα σι λε ε ω ν κρατος

και στε ρε ω ω μα ^v _{δλ}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τὸ προσταχθέν. Ἦχος ^λ _{δλ} Νη ρ

Ε ν Πα ρα δει ει σω μεν το πριν ξυ λον ε
 γυ υ μνω ω σεν ου περ τη γε ευ σει ο εχ θρος ει
 σφε ρει νε ε κρω ω σιν του Σταυ ρου δε το ξυ υ λον
 της ζω ης το εν δυ μα αν θρω ω ποις φε ρον ε πα α
 γη ε πι της γης και κο οσμος ο λος ε πλη η σθη
 πα σης χα ρας ον ο ρων τες υ ψου μενον Θε ω εν
 πι ι σται λα οι συμ φωνως α να κρα ξω ω μεν Πληρης
 δο ο ξης ο οι οι κο ος σθ

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

τὸ τέλος: ο οι οι κο ος σου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός. Εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίῳν τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, *ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁ μετὰ τρίτον οὐρανὸν ἀρθείς ἐν Παραδείσῳ, καὶ ῥήματα ἀκούσας τὰ ἄρρητα καὶ θεῖα, ἃ οὐκ ἐξὸν γλώσσαις λαλεῖν, τί τοῖς Γαλάταις γράφει, ὡς ἐρασταὶ τῶν Γραφῶν, ἀνέγνωτε καὶ ἔγνωτε· Ἐμοί, φησί, καυχᾶσθαι μὴ γένοιτο, πλὴν εἰ μὴ ἐν μόνῳ τῷ Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου, ἐν ᾧ παθῶν, ἔκτεινε τὰ πάθη. Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς βεβαίως κρατῶμεν τοῦ Κυρίου τὸν Σταυρὸν καύχημα

πάντες· ἔστι γὰρ σωτήριον ἡμῖν τοῦτο τὸ ξύλον,* ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἡ παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὰς ἐν λάρυγγι, Σῶτερ, ὑψώσεις φέρει.

Ὑψούμενον βλέπουσα τὸν Σταυρὸν κτίσις.

Ὑψώθη δεκάτῃ, Σταυροῦ ξύλον ἡδὲ τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἡ κοίμησις τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀνεπαύσατο, ἀλλὰ διὰ τὴν Ἑορτὴν τοῦ τιμίου Σταυροῦ μετετέθη ἡ τούτου Ἑορτὴ εἰς τὸν Νοέμβριον μῆνα.

Καὶ μνήμη τῆς εὐσεβεστάτης βασιλίσσης Πλακίλλης, συζύγου γενομένης τοῦ μεγάλου βασιλέως Θεοδοσίου.

Στίχ. Φθαρτὸν λιποῦσα στέμμα γῆς ἡ Πλακίλλα,

Ἐν οὐρανοῖς ἀφθαρτον εὗρηκε στέφος.

Αὕτη πάντα τὸν τῆς ζωῆς χρόνον ἐν εὐσεβείᾳ καὶ τῇ τῶν νοσοῦντων ἐπιμελείᾳ διανύσασα, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, τῶν συνελθόντων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ Οἰκουμενικῇ Ἑκτῇ Συνόδῳ, ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου, υἱοῦ Ἰουστινιανοῦ τοῦ δευτέρου, τοῦ καλουμένου Ῥινοτμήτου, Σεργίου τὴν Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως ἰθύνοντος, καὶ Ἀγάθωνος τὴν Ῥωμαίων. Ἠθροίσθη δὲ ἐν τῷ Τρούλλῳ τοῦ Παλατίου, τῷ λεγομένῳ Ὠάτῳ, ἀναθέματι καθυποβαλοῦσα Σέργιον καὶ Πύρρον καὶ Πέτρον καὶ Παῦλον, Ἐπισκόπους γενομένους Κωνσταντινουπόλεως. Μακρόβιον τε τὸν Ἀντιοχείας, καὶ Κῦρον τὸν Ἀλεξανδρείας, καὶ Ὀνώριον τὸν Ῥώμης, Στέφανόν τε καὶ Πολυχρόνιον καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Ἦτις ἁγία Σύνοδος, ἐπὶ μὲν τοῦ δηλωθέντος Κωνσταντίνου τοῦ Πωγωνάτου συνηθροίσθη· ἡ δὲ τῶν Κανόνων ἔκδοσις ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ γέγονε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Πάπα.

Στίχ. Ἠδεῖτο Πάπας πρὸς τὰ στίγματα στένειν,

Βοηθὸν ἐγγὺς τὸν Θεὸν κεκτημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεοκλῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πρὸς κλῆσιν ἤκει καὶ Θεοκλῆς τὴν ἄνω,

Ἔχων ὄχημα τὴν τομὴν τὴν ἐκ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Βαλεριανός, τὸ νήπιον, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βαλεριανῷ τῷ μικρῷ Θεὸς μέγας,

Ἐν οὐρανῷ δέδωκε πάμμεγα στέφος.

Ὁ ἅγιος νέος ὀσιομάρτυς Μακάριος, ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσας κατὰ τῷ ἀφκζ΄ (1527), ὁ καὶ μαθητῆς χρηματίσας τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως Νήφωνος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μακάρων σκηνώσεων ἀπολαύεις,
νέε ὄσιομάρτυς, Μακάριε γενναίε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου καὶ
ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλδ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σταυρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ
δω την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω
μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα σται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλδ Νη

Ραβδος εις τυ υ πον τει μω στη ρι ου πα ρα λαμ
βα νε εται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε πρω ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα
τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος ᾠδὴ Γα ε

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι
 ας σθ το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα
 σθ και ε δο ξα σα σθ την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος ᾠδὴ Νη

Ω τρι σμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε
 τα α α θη χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος
 δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας
 εν σοι δε λε α σθεις Θε ω τω προ σπα γε εν τισαο
 κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρηνην ταις ψυ χαις η
 η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα
 λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α
 σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ
 πα σα φως ο ο θεν τρι η με ρος εκ δυς την υ
 περ κο σμι ον Α να ζα σιν υ πε ζω γρα φη η σεν

τῆ σαρκί προσπαγέντος Χριστῶ ὅ ὅ τῆ Θεοῦ και
τριῆ μερῶ ἐγγερσεί τον κοσμον φωτι
σαντος

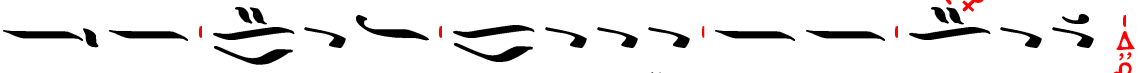

ὠδὴ ζ'

Εκ νοὸν προσταγματῶραν νῶ δὺ σε
βῆς λαῶς ἐκλονησε πνεοναπειλης και δυσφη
μιῖ αἰας θεοστὺ γῆς ομωστρεῖς Παιδας ἔκ ἐ
δειματῶ ὦ ὦ σε θυμοσθηριωδης ου πυρ
βρομιον ἀλλαντηχεντιδρσοσολω Πνευμά α
τι πυρι συνοντες ἐψααλλον οὐπερ
ὕμνητος των πατερων και ημων Θεος ευ
λογητος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ευλογεῖ εἰτε Παιαῖαιδες της Τριῆ
δος ἰσαριθμοιδημιξρον Πατεραθεον
μνειεἰτε τον συγκαταβαντα Λοοογον και

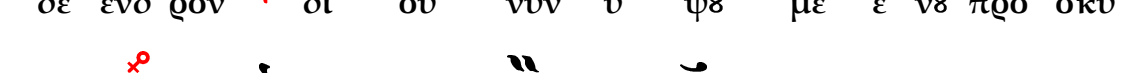

 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ

 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον

 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α

 ας

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ᾠδὴ θ'.

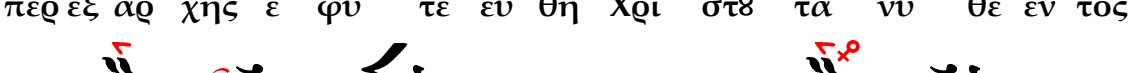
(Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται).

Ἦχος πλ' Νη

M

 υ στι κος ει θε ο το κε πα ρα δει σος α

 γε ωρ γη τως βλα στη σα σα χρι στον υφ ου το τσ

 ς αυ ρα ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τσ ρο γη ται

 δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

 νσ εν τεσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

A

 γαλ λε σθω τα δρυ μα ξυ λα συμ παν τα

 α γι α σθει σης της φυ σε ως αυ των υφ ου

 περ εξ αρ χης ε φυ τε ευ θη χρι στσ τα νυ θε εν τος

 εν ξυ υ λω δι ου νυν υ ψα με ε νσ προ σκυ

ν8 8 μεναυ τονκαιμεγαλυνοομεν

I ερον ηγερθηκεραςθεοφοσι της

κεφαληςτωναπαντωνοσταυρος ενωαμαρ

τωνλωννοου μεενωνσυνθλωνταιτακεερατα

παντα διου νυν υψωμεεν8προσκυ

ν8 8 μεναυ τονκαιμεγαλυνοομεν

Εἰρμὸς ἄλλος.

O διαβρωσεωως τ8 ξυ υ υ λ8 τω γε

νειπροσγενομενος θανατος διασασκα

τη η8 γηταισημεροντης γαρ προμητορος ηπα

γγενηςκαταραδιιαλελυταιτωβλαστω

τηςαγνηςθεομητορος ην πασαιαιδου

νααμειστωνουρανωνμεγαλυν88σιν

M ητηνπικριαντηην τ8 ξυ υ υ λ8 εα

σαςαναιρεσιμον Κυριε διασταυρωτε

λει ει ως ε ξη λειψας ο θεν και ξυ λον ε λυ σε

πο τε πι κρι αν υ δα των Μερ ρας προ τυ πον

τς Σταυ ρς ς την ε νερ γειαν ην πα σαι αι Δυ

να αμειστων ου ρα νων με γα λυ νς ς σιν

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Α δι α λειπτως βα απ το με ε ε νς το ζο

φω τς προ πα το ρος Κυ ρι ε δι α Σταυ ρς α

νυ υ ψω σας ση μερον ως γαρ τη πλα νη α γαν α

κρα τως η φυ σις προ κα τη νε εχ θη παγ κλη ρως

η μας πα α λιν α νωρ θω σε το φως το τς Σταυ

ρς ς σον οι πι στοιοι με γα λυ νο ο μεν

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Ι να τον τυ πον υ υ πο δει ει ει ξης τω κο σμω

προσκυ νῶ με νον Κυ ρι ε τον τῶ Σταυ ρῶ εν
πα α σιν ὡς εν δοξον εν ου ρα νω ε μορφωσας
φω τι α πλε τω ηγ λα ἰ σμε ε νον Βα σι
λει πα νο πλι ι αν α ητ τη τον ην πα σαι αι
Δυ να αμειστων ου ρα νων μεγα λυ νῶ σιν

Καταβασία.

Μυ στι κος ει Θε ο το κε ε πα ραδει σος
α γε ωρ γη τωσ βλα στη σα σα Χρι στον
το τῶσ αυ ρῶ ζω η φο ο ρον εν γη πε φυ τῶσ γη
ται δε ενδ ρον δι ου νυν υ ψῶ με ε νῶ προ
σκυ νῶ εν τῶσ αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Καί.

Ο δι α βρω σε ὡ ως τῶ ξυ υ υ λῶ τω γε
νει προσγε νο με νος θανα τος δι α σαυ ρῶ κα
τη ηρ γη ται ση μερον της γαρ προ μη το ρος η πα
γγε νης κα τα ρα δι ι α λε λυ ται τω βλα στω

της α γνηης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νων με γα λυ νσ σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

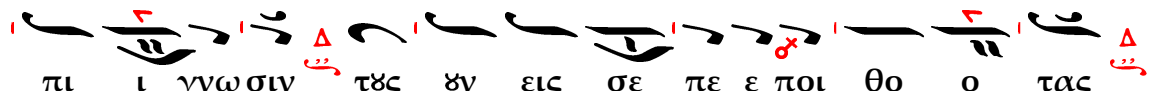
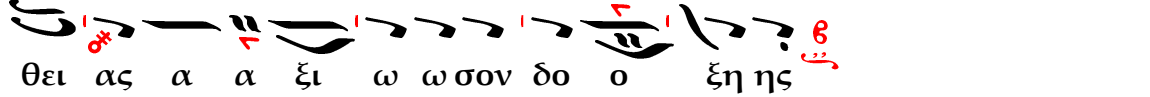
Ἦχος Δι-Θ

Σ ταυ ρος ο φυ λαξ πα σης της οι οι κσ με ε νης
Σταυ ρος η ω ραι ο της της Ε εκκλη σι ι ας
Σταυ ρος βα σι λε ων το κρα ται αι ω ω μα Σταυ
ρος πι ι στω ων το στη η ριγ μα Σταυ ρος Α γγε λω
ων η δο ο ξα και των δαι αι μο νων το τρα αυ
μα α (δίζ)

Ἄτερον, ὃ λέγεται ἄπαξ·

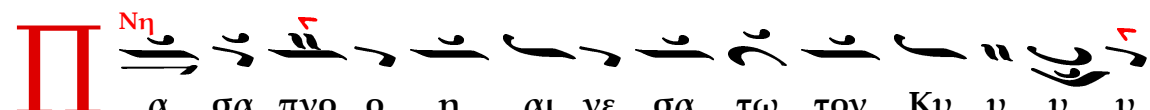
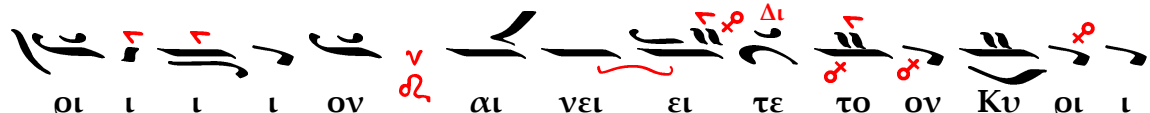

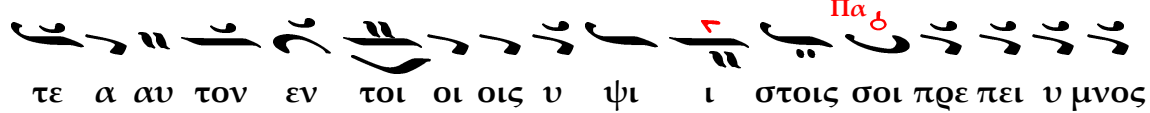
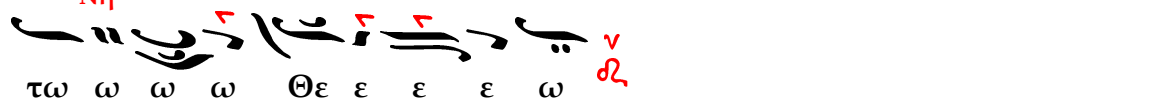
Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι-Θ

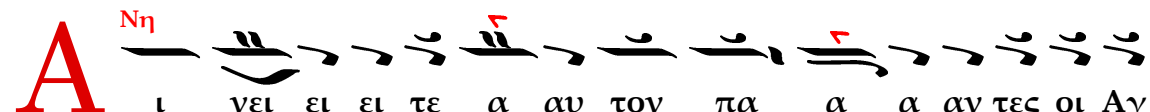

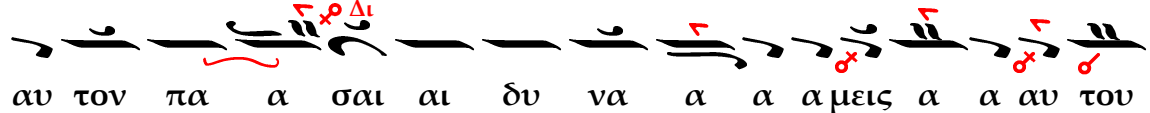
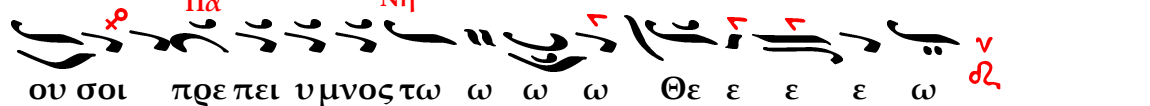
Σ ταυ ρος υ ψσ ς ται ση η με ρον και κο
σμος α α γι α α ζε ται ο γαρ Πα τρι συ υν ε
δρε ε ευ ων και Πνευμα τι τω ω Α γι ι ω
εν τσ τω χει ρα ας α πλω ω σας τον κο σμο ον

 ο ο λον ει ειλ κυ σας προς σην Χρι στε ε

 πι ι γνωσιν τας εν εις σε πε ε ποι θο ο τας

 θει ας α α ξι ω ω σον δο ο ξη ης

ΑΙΝΟΙ

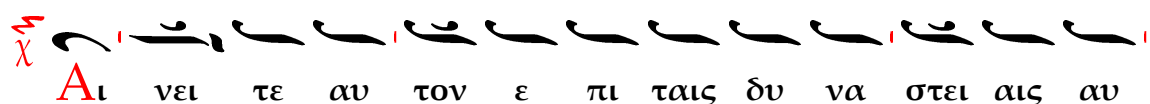
Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ

 ρι ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι

 ον εκ τω ω ω ω ν ου ρα α νων αι αι νει ει ει

 τε α αυ τον εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε πει υ μνος

 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ

 γε λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του

 ου σοι πρε πει υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλὴν Νη ρ

Α ι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να στει αις αυ

του ^βαι νει τε αυ τον κα τα το ^χ πλη θος της με

γα λω συ νης αυ τ^β

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον ^{Νη}

^{Πα} φυ τον ^β ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο

με νος ^{Πα} εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^{Δι} δο ξο λο

γ^β ο σι παν τα τα πε ρα τα ^{Δι} εκ δει μα τ^β ον

ται δαι μο νες α παν τες ^{Νη} ω ω οι ον δω ρη μα ^β

^{Πα} τοις βρο τοις κε χα ρισται δι ου Χρι στε ^{Δι} σω σοντας ψυ

χας ημων ^{Νη} ως μο νος ε ευ σπλαγ χνος ^β

^χ **Α**ι νει τε αυ τον εν η χω σαλπι γος ^β αι νει

τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και κι θα ρα ^β

Ω ^{Πα} του πα ρα δο ξα θαυ ματος το ζω η φο ρον ^{Νη}

^{Πα} φυ τον ^β ο Σταυ ρος ο πα να γι ος ^{Δι} εις υ ψος αι ρο

με νος ^{Πα} εμ φα νι ζε ται ση με ρον ^{Δι} δο ξο λο

γ^β ο σι παν τα τα πε ρα τα ^{Δι} εκ δει μα τ^β ον

ται δαιμονες απαντες ω ω οι ον δωρημα
Πα
τοις βροτοις κεχαρισται δι ου Χριστε σωσοντας ψυ
Νη
χασημων Δ ως μονος ε ευσπλαγχνος ν Δ

Χ
Αι νειτε αυτον εν τυμπα νω και χορω αι
νειτε αυτον εν χορδαις και αι οργανω
Πα
Νη
Ω του παραδοξα θαυματος ως βοτρυν πληρη
Πα
ζωης ε ο βαστασαστον υψισον α πογης υψα
Πα
μενος Δ Σταυρος ο ραταισημερον δι ου προς θε
ον παντες ειλικυσθημεν και κατεποθη εις
τελος θανατος ω ω ξυλον αχραντον υφ ου
απολαυομεν της εν Εδεμ α θανατβρωσεως
Νη
Δ Χρι στονδοξα α ζοντες ν Δ

Χ
Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις αι
νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμα
Πα
πασαπνο η αινεσατω τον Κυριον ε Χ

Χ
Αι νειτε αυτον εν κυμβαλοις ευηχοις αι
νειτε αυτον εν κυμβαλοις αλαλαγμα
Πα
πασαπνο η αινεσατω τον Κυριον ε Χ

Ω^{Πα} του πα ρα δο ξα θαν μα τος ευ ρος και μη
 κος ^{Πα} Σταυ ρθ ου ρα νθ ι σο στα σι ον ^{Δι} ο τι θει α
 χα ρι τι ^{Πα} α γι α ζει τα συμ παν τα ^{Πα} εν τθ τω
 ε ε θνη βα ρ βα ρα ητ την ται ^{Πα} εν τθ τω σκη ηπ τρα
 α να κτων η δρα σται ^{Νη} ω ω θει ας κλι μακος ^{Πα} δι
 ης ^{Πα} α να τρε χο μεν εις θ ρα νθς ^{Δι} υ ψην τεσ εν α
 σμασι ^{Νη} Χρι ζον τον Κυ υ ρι ον ^{Πα}

Ἦχος Πάσχα

Δ^{Πα} ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ω Πνευ μα α α τι

Κ^{Πα} αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τθ θ θς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Σ^{Πα} η με ε ρον προ ερ χε ται ο Σταυ ρο ο ος
 του ου Κυ ρι ι ι ι ου και πι στοι ει εισ δε

χο ο ον ται αι α α αυ το ο ον ε εκ πο ο ο
θου και λαμ βα νου σιν ι α μα τα ψυ χης
τε ε ε και σω ω ω ω ω μα α α α τος και αι πα
α σης μα α λα κι ι ι ι ας αυ το ον α
σπα α σω ω με ε ε ε θα τη χα ρα και τω ω
ω φο ο ο βω ω φο ο ο ο ο ο βω ω δι
α τη ην α α α μα αρ τι ι ι αν ως α α να
α α ξι ι οι ο ο ο ον τες χα ρα α α
δε ε δι α α την σω τη ρι ι ι α αν ην
πα ρε ε ε χει ει τω κο ο ο ο σμω ο εν αυ
τω προ σπα α γεις Χρι στο ος ο ο Κυ υ υ ρι ι
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος
ο ε ε ε χω ων το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε
ος

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς ἤχον δ' ἀγία:
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ
Δοξολογία, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Δ ο ο ξα α σοι τω δει ξαν τι το ο φως δο ο
 ξα εν υ ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω
 και ε πι ι γης ει ει ει ρη η η η η νη εν
 αν θρω ω ποις ε ε ευ δο ο κι ι ι ι ι
 α

Υ μνϝ ϝ με εν σε ευ λο γϝ μεν σε ε
Κε προ σκυ νϝ μεν σε δο ξο ο λο ο ο γϝ ϝ
 με ε εν σε ευ χα ρι στϝ ϝ ϝ με ε εν
 σοι δι α την με γα λην σϝ ϝ ϝ δο ο ο
 ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε βα σι ι λευ
 πϝ ρα α α νι ι ε Θε ε ε Πα τερ Πα αν το
 ο ο κρα α α α τω Κυ υ ρι ι ε ε γι ε
 μο νο ο γε ε ε νες Ι η σϝ ϝ Χρι ι στε
 και Α γι ο ο ον Πνε ε ε ευ μα

Κ ^{Δι} υ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε ος ^Δ ο α
μνο ο ος τϛ Θε ε ϝ ο ο ο γι ο ο
ος τϛ Πα τρος ο αι αι αι ρων ^ν την
α μαρ τι ι ι αν τϛ κο ο ο ο σμϛ ε λε η
η σον η η μας ο αι αι αι ρω ω ων ^Δ τας α
μαρ τι ας τϛ ϝ ϝ κο ο ο ο ο σμϛ ^Δ

Π ^{Δι} ρο ο σδε ξαι την δε η η σιν η η μων ^Δ
ο κα θη με ε νος εκ δε ε ε ξι ω ω
ων τϛ Πα τρος και ε λε ε η η η σο
ον η η η μας ^Δ

Ο ^{Δι} τι ι συ ει μο νο ος α γι ι ο ος συ
ει μο νο ος Κυ ρι ο ος ^Δ Ι η σϛς Χρι ι ϛος
εις δο ο ο ξαν Θε ϝ ϝ Πα τρο ο ος
α α α α μην ^Δ

Κ ^{Δι} α θε κα α α στην η με ρα αν ε ευ λο ο
γη σω ω σε και αι αι Αι αι νε ε ε σω το ο ο

νο μα α α σου εις τον αι ω ω ω

να και εις τον αι ω να τς τς αι αι ω ω

ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ε ε

εν τη η με ρα α τα α αυ τη α να μαρ

τη η η η τς φυ υ λα χθη η η η ναι

αι η η η μας

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ο Θε

ε ος τω ω ων Πα τε ε ε ρω ων η η η

μων και αι αι Αι νε ε τον και δε ε δο ο ξα

σμε ε ε νο ον το ο νο ο μα α α σς εις τς αι

ω ω ω ω να ας α α α μην

Γ ε νοι οι το ο ο Κυ υ ρι ι ι ε το

ε λε ο ο ος σς ε φη η μας κα θα α α

περ ηλ πι ι σα α με ε εν ε πι σε ε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα

ξο ο ον με ε τα δι και ω ω μα α α τα α

α α α σδ ^{τρεις}

K υ ρι ι ε κα α τα φυ υ γη ε γε

νη η η θης η η μιν εν γε νε α και αι γε

νε ε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε Ε ε

ε λε ε η η σο ο ον με ι α σαι

την ψυ χη η η ην μ ο τι η η η μα α ο

το ο ο ο ον σοι

K υ ρι ε ε προ ος σε κα τε φυ γο ον

δι δα α ξο ο ον με ε τ ε ποι ει ν το ο θε λη η μα

α α α σδ ο τι συ ει ο θε ο ο ο

ο ος μ

O ο τι ι πα ρα σοι πη γη ζω ω ης εν

τω ω φω ω τι ι ι σ ο ψω ω ω με

θα φω ως

Π α ρα τει ει νο ον το ε λε ο ο ος σδ

8 τοις γινώσκουσι λιλιλιλισε
 Αγιος ο ο ος ο Θε ε ος Αγιος ο ο ο ος ι
 σχυυρος Αγιιο ο ος α α θα α να α τος ε
 λε ε η η σον η η μας
Δ ο ξα Πατρι ι ι και γι υ ι ω και Α γι ι
 ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υν και α α ει και ει εις τρι ρς αι
 ω ω ω να ας των αι ω ω ω νων α α μην
Α γι ι ο ος α α θα α να α τος ε λε ε
 η η σον η η μας

Ἄσματικὸν τοῦ Σταυροῦ
 συντηθὲν παρὰ Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+ 1889)

Ἦχος Δι

Α

 α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

 Πα

 Β8

 α α α α

Α΄ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρὸν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρεῖς ἡὺτρεπισμένον τετραπόδιον, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «Σοφία ὀρθοί», ἀποθέμενος δ’ αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν.

Ἦχος 9 Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρ σ μενος και
 το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σ πο ο λι ι
 τε ευ μα

τὸ τέλος: μα α α α

Α΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνὰ χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρόν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α΄ ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλεον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν»· οἱ χοροὶ τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λπ., καὶ κατὰ μικρόν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β΄ ἑκατοντάδος.

Γ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς δυσμᾶς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος»· οἱ χοροὶ τὴν γ΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν

τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν ψάλλον τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλον «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἴθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ἰδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Ἦχος Δι-Ϡ

Ο υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω ε κου σι ως
 τη ε πω νυ υ μω ω σθ και νη πο λι τει α τς
 οι κτιρ μς σου δω ρη σαιχρι στε ο Θε ος ευ φρανον
 εν τη δυ να μει ει σου τς πι στς βα σι λεις η
 μων νι κας χο ρη γων α αυ τοις κα τα των πο λε
 μι ων την συμ μα χι αν ε χοι εν την σην οπ
 λον ει ρη νης α ητ τη τον τρο παι ον

Ἦχος Δι-Ϡ

Τ ον σταυ ρο ο ον σου προ ο σκυ υ υ νου μεν Δε ε
 ε σποο ο ο τα και την α γι ι α α αν σου

α να α στα σιν δο ο ξα α α ζο ο ο ο μεν

ΔΟΞΑΣΤΑΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ἦχος Δι - ς

Δευ τε πι ι στοι το ζω ο ποι ον ξυ υ λο ον προ
σκυ νη η η σω ω ω μεν εν ω Χρι ι στος ο
βα σι λε ευς τη η ης δο ο ο ξης ε κου σι ως
χει ει ρα α ας εκτει ει νας υ ψω σεν η η
μας εις την αρ χαι αν μα α α α κα ρι ο ο ο
τη η η η τα ους πριν ο εχ θρος δι η η δο ο ο
νη η ης συ λη η σας ε ξο ρι ι στους Θε ου ου
πε ποι οι η η η κε δευ τε πι ι στοι οι ξυ λο
ο ο ον προ σκυ υ νη η η σω ω ω μεν δι ου
η ξι ω θη η μεν των α ο ρα α των ε εχ θρων συν
τρι βει ει ν τα α ας κα α α ρας δευ τε πα σαι Αι πα
τρι αι των ε ε θνων τον Σταυ ρον του Κυ υ ρι ι ι
ου ου υ υ υ υ μνοις τι ι μη η η σω ω ω μεν

και αιροις Στα α α αυ ρε του πε σο ο οντος Α α
 δαμ η τε λει ει α λυ υ τρω ω ω σις εν
 σοι οι Οι πι ι στο τα α α τοι βα σι λεις η
 μων κα α αυ χω ω ω νται ως τη ση δυ να μει
 Ι σμα η λι την λα α ον κρα ται ω ω ω ως υ
 πο ο τα α ατ το ο ο ον τες σε νυ υν με ε
 ε τα φο ο βου χρι στι α νοι α α σπα ζο ο
 ο ο με ε ε ε νοι τον εν σοι προ σπα γεν τα
 Θε ε ον δο ο ξα α α α ζο με εν λε ε ε
 γο ο ο ον τες Κυ ρι ε ο εν αυ τω σταυ ρω ω
 θεις ε λε η σον η μας ως α γα θος και αι φι
 λα α αν θρω ω ω πος

Ἦχος Πάφ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Πα
 ε ε ε ε ευ τε ε λα α οι το πα ρα δο
 ξο ον θαυ μα κα θο ο ρω ω ν τες τσ Σταυ ρσ

την δυ υ να α μιν προ ο σκυ νη η η η η
 σω ω ω μεν ο τι ξυ υ λον εν Πα α ρα α δει
 ει ει σω θα να α τον ε βλα α στη η η η σεν το
 δε την ζω ω η ην ε ξη η ην θη η η η σεν
 α να μαρ τη το ον ε ε χον προ ση λω με ε
 νο ον τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον εξ ς ς
 παν αν τα τα ε ε ε ε ε θνη αφ θα ρ σι ι ι αν
 τρυ υ γων τε ες κραυ γα α α α α ζο ο ο ο
 μεν ο δι α Στα αυ ρ ς θα να α τον κα τα αρ
 γη η η η η σας και η μας ε λευ θε ρω ω σας
 δο ο ξα σοι

Ἦχος Πα ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Η φω νη των Προ ο φη η τω ω ω ω ω
 σα Η σα ι ς ς και Δα αυ ιδ ε πλη ρω θη η
 ο Θε ε ο ος η λε ε γ ς ς σα η ξ ς

σι παν τα τα ε ε θνη Κυ υ υ υ ρι ι ι ι
 ε ^{Πα} και προσκυ νυ σθ ς σι ιν ε νω ω πι ο ο ο ον
 σθ ^Π ι δε γαρ ο λα α α ος ος της ση η ης α γα
 α θε ^ν χα α ρι το ος πε πλη η η η ρω ω ω ω
 ται ^{Πα} εν ταις αυ λαι αις σθ Ι ι ε ε ρθ ς ς ς
 ς σα α α α λημ ^Π ο Σταυ ρον υ πο μει ει νας υ υ
 πε ε ερ η η η η μων ^{Κε} και τη Α να α στα σει ει
 σθ ^{Πα} ζω ω ο ποι οι ων ^Δ φυ υ λα α ξον και
 σω ω ω ω σον η η μας ^Δ

Ἦχος ^Π Πα ς

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

^{Πα} Σ η με ε ρον το φυ τον της ζω ω ης ^Δ εκ των της
 γης α δυ των α νι ι στα α με ε ε ε νον ^Δ του
 εν αυ τω πα γε ε ε ε εν το ος Χρι ι στου ^Δ
^{Πα} πι στου ου ται τη η ην α να α στα α α α σιν
^Δ και α νυ ψου με ε νον χερ σιν ι ε ε ραις ^{Πα} την αυ

του προς ου ρα α νους κα ταγ γελ λει α νυ υ υ
 υ υ ψω ω ω ω σιν δι ης το η με τε ρον φυ
 ρα μα εκ της εις γη ην κα α α τα πτω σε
 ω ως εις ου ρα νου ους πο ο ο λι τε ευ ε ε ε
 ε ται δι ι ο ο ευ χα ρι ι στως βο ο η η
 σω ω ω ω μεν Κυ υ ρι ι ε ο υ ψω θει ει ει
 ει εις ε εν α α αυ τω και δι αυ του συ να
 νυ ψω ω ω ω σας η η μας της ου ρα νι ι ι
 ου χα α ρα α α α α α α α α ας
 α ξι ι ω ω σον του ους υ μνου ου ουν τα α α ας
 σε

ΔΟΞΑΣΤΗΡΙΟΝ ΠΕΤΡΟΥ

Ο τε τρα πε ρα α α το ος κο ο ο σμος
 ση με ρον α γι α α α α ζε ε ε ε ται του τε
 τρα με ε ρους υ ψου με νου ου σου ου Σταυ ρου Χρι
 στε ε ο ο ο Θε ο ος η η η η μων και το

κε ρας των πι ι στων ^{Δι} συν υ ψου ου ου ται αι βα σι
 λε ε ων η η η η μων ^Π εν αυ τω τω ων δυ σμε ε
^{Κε} νων ^{Δι} συ υν τρι ι βο ο ο οντων τα α κε ε ρα α α
 α τα ^Δ με γας ει ει ει ει ει Κυ υ ρι ι ι
^{Πα} ε ^Δ και θαν μα στος εν τοις ε ερ γοι οις σου δο ο ο
 ξα α α σοι ^Π

ΜΟΥΣΙΚΟΣ ΠΑΝΔΕΚΤΗΣ. ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΝ.

^{Πα} **Τ**ων προ φη των αι φω ω ναι ^{Δι} το ξυ λο
 ον το α α α α γι ι ι ι ον προ ο ο κα τη
 ηγ γει ει ει λαν ^Π δι ς της αρ χαι ας η λευ θε
^{Νη} ρω ω θη κα τα α α ρας ^{Πα} της τϑ θα να α τϑ ο
^{Κε} ο Α α α δαμ ^Π η κτι ι σι ις ση με ε ρον υ
 ψϑ με νϑ ϑ ϑ τϑ ϑ ϑ τϑ ^{Δι} συν υ ψοι οι τη
^{Πα} ην φω ω ω νην ^Δ το εκ θε ϑ αι τϑ με νη πλϑ ϑ
 σι ι ι ον ε ε λε ε ε ε ος ^Π αλλ ο μο νος
^{Δι} εν ε λε ε ε ει α με ε ε τρη το ος Δε ε σπο

ο ο ο τα ι λα σμος γε νϑ ϑ ϑ ϑ η η η η
μιν και σω ωσον τα ασψυχα α ασ η η η η μων

Ἦχος Νη ρ

ΗΜΕΤΕΡΟΝ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι αι ω
ω ω νας των αι ω ω ω ω νω ων α α α μην

Η φω νη τς Προ ο ο φη τς ϑ σϑ ϑ Μω υ
σε ωως ο Θε ε ος πε πλη η ρωται η λε ε ε ε
γϑ ϑ ϑ ϑ σα ο ψε σθε τη ην ζω ω ω ην η η

μων κρε μα με ε νη ην α α πε ε ε να α α αν
τι των οφ θαλ μω ω ω ν υ υ υ υ μων ση με ε

ρον Στα αυ ρος υ υ ψϑ ϑ ται και κοσμος ε εκ πλα α
νης η λευ θε ε ε ε ρω ω ω ω ται ση με ε ρον τς

Χρι ι ι στς ϑ η Α να στα α σι ις ε εγ και αι νι

Δι Νη
 ι ι ζε ε ε ε ται και τα πε ρα α τα α τη ης
 Δι Νη
 γης α α γα α α α λ λο ο ο ον ται εν κυμ
 Δι Νη
 βα α λ ο ι σ δ α αυ ι τι ι κοι ο ι σ υ μ νο ο ν σο ι προ ο σφε ρο ο ν
 τα και λε ε ε ε γο ο ο ον τα ειρ γα σω
 σω ω ω τη ρι ι ι α αν εν με ε ε σω τη ης
 Δι
 γη η η ης ο Θε ε ος Στα αυ ρο ν και τη ην Α α
 Νη
 να στα α σιν δι ω ν η μα ας ε ε ε ε σω ω ω σας
 α γα θε ε και αι φι ι λα α αν θρω ω ω
 Πα Νη
 πε παν το δυ να α με Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο
 ξα α α α σοι

Ἦχος ♯ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γη σον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα α τω ν δι α τξ σταυ ρου σθ πο ο λι ι
 τε ευ μα α α α

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλά.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς κα' (21).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγκατέλιπές με; Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου. (κα' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας

Στίχ. β'. Ὁ Θεός μου, κεκραξομαι ἡμέρας, καὶ οὐκ εἰσακούση, καὶ νυκτός, καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί. (κα' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας

Στίχ. γ'. Πάντες οἱ θεωροῦντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν. (κα' 8)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεερ

σωσον η μας Δ

Στίχ. δ'. Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοί, ταῦροι πίονες περιέσχον με. (κα' 13)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεεε

σωσον η μας Δ

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεεε

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ογ' (73).

Στίχ. α'. Ἰνατί, ὁ Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου; (ογ' 1)

Σωσον η μας Υι εε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκθήσω ἀπ' ἀρχῆς. (ογ' 2)

Σωσον η μας Υι εε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. γ'. Ἐλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου, ὄρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ. (ογ' 2)

Σωσον η μας Υι εε Θεου οσαρκι

ι σταυρωθεις ψαλλον τασσοι αλλη λυ ρι α

Στίχ. δ'. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνων, εἰργάσατο

σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς. (οὔ 12)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι
ι σταυ ρω θεις ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σα ρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει πα ρ
θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
τω Ἀ γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς 74ῆ (98).

Ἦχος 4 Πα ρ

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος

ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ. (Ήν' 1)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ ε σταυ ρου σ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. β'. Κύριος ἐν Σιών μέγας καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντα τοὺς λαούς. (Ήν' 2)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ ε σταυ ρου σ πο ο λι ι
τε ευ μα

Στίχ. γ'. Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερὸν καὶ ἅγιόν ἐστι. (Ήν' 3)

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
σι λε ευ σι κα τα βαρ βα α ρων δω ρ μενος και
το σον φυ λα α των δι α τ ε σταυ ρου σ πο ο λι ι

τε ευ μα α α α

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

ψα ς τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον η μων
 και προ σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο
 δω ων αυ τσ ο τι Α α γι ο ος ε στι σω σον
 η μα ας Υι ε ε Θε ου ο σα ρ κι ι ι σταυ ρω
 θει ει ει ει εις

ὁ β΄ χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λσ ς ι α

Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλεΐτουργον)

Ἦχος Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σνι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρσ μενος και
 το σον φυ λα αττων δι α τσ σταυ ρου σσ πο ο λι ι
 τε ευ μα

Ἦχος ᾠ Γα ϕ

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι
Χ Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ορ γι ζε σθω
σαν λα οι ο κα θη μενος ε πι των Χε ρσ βιμ
σα λευ θη η τω η γη

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι
Χ Κυ ρι ος εν Σι ων με γας και υ ψη λος ε
στιν ε πι παν τας λα ος

Υ ψα τε Κυ υ ρι ον τον Θε ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δων αυ τσ
ο τι α γι ος ε στι ι ι ι

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(α' 18-24)

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ· «Ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀθετήσω». Ποῦ σοφός; Ποῦ γραμματεὺς; Ποῦ συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν, ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον, Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς, Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι, Χριστὸν Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος α'. (Ψαλμὸς ογ').

Ἦχος ᾠδῆς Κε δ

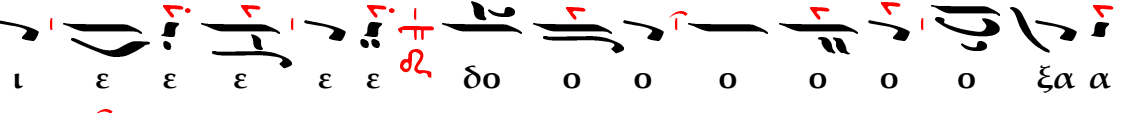
A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α ᾠδῆς A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς A α α α λλη η λϑ
ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς
χ Μνη σθη τι Κυ ρι ε της συ να γω γης σϑ ης
ε κτη σω απ αρ χης ᾠδῆς ε λυ τρω σω ραβ δον κληρο
νο μι ας σϑ ᾠδῆς ο ρος Σι ων τϑ ϑ το ᾠδῆς χ ο κα τε
σκη η νω σα α ας ε εν α α αυ τω ᾠδῆς
A λλη λϑ ϑ ϑ ἰ ἰ α ᾠδῆς A λλη η λϑ ϑ ϑ
ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α ᾠδῆς A α α α λλη η λϑ

αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον οὖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ βαστάζων αὐτῷ τὸν σταυρὸν ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου Τόπον, ὃ λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψεν δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλαῦτος καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν ὁ τόπος τῆς πόλεως ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστί, Ῥωμαϊστί, Ἑλληνιστί. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ· Γύναι, ἴδε ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδε ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἤδη πάντα τετέλεστοι, κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκεν τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν· ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνου τοῦ σαββάτου· ἠρώτησαν τὸν Πιλαῦτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. ἤλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ· ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες ὡς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἐνυξε, καὶ εὐθέως ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ.

Ἦχος ἰϛ' Δι' ς

 ο ξα α σοι Δ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

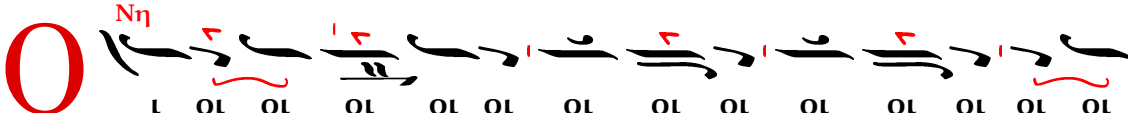
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α

 σοι οι οι οι Δ²²

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πλ' Νη

 ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι τα α α α α α
 α α α α α α Χε ε ε ε λε ε ε ε
 ε ε ε ρου ου ου ου Χε ρου βι ι η ι ι ι ι μ
 μ υ υ υ υ υ υ μ υ υ στι ι κω ως Δ ει κο
 νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει κο νι ι ζο ο ν τε ες
 και αι αι αι τη η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι
 οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι ω ω ω ω ω
 ω ω Τρι α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α α α
 α τρι α α α α α α α α α α α α α α α
 α γι ο ο ο υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
 μνο ο ο υ μνο ο ν προ σα α δο ο ν τε ε ε λε ε
 ε ε ες πα α α α α α α α α α α α α α α

α α α σαν^ν την βι ο ο ο τι ι ι ι ι
 ι ι ι ι βι ο ο τι κη η η η η η η ην^{Δι}
 α πο ο ο θω ω ω ω ω ω ω ω με ε
 θα α α α^{Νη} α α με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι
 με ε ε ρι μνα α α γα α α α αν^ν
^{Νη} Ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ως τον Βα
 α α σι ι ι ι ι ι ι ι ι τον βα α σι
 λε ε ε ε ε^{Δι} ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε χε ε ε τον βα α σι λε ε α α^{Πα}
 α α α α α^{Νη} των ο ο ο λων^{Νη} υ πο δε
 ξο ο ο με ε νοι οι οι οι^ν
^{Νη} Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α
 α α α τως^{Πα} δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε^{Νη}
 ε σι ι ι ι ν^ν Αλ λη λου ου ι ι ι α α^Μ
 α α α α α^ν

Ἦχος πᾶσι Νη

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον ^νδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^βγλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δδλ

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^βγλ

Κ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^νδλ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^νδλ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^βγλ

Π α ρα σχϷ Κυ υ ρι ε ^Δδλ

Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ υ ρι ε ^Δδλ

Π α ρα α σχϷ Κυ υ υ ρι ε ^βγλ

Π α ρα α σχϷ Ϸ Κυ υ υ υ ρι ε ^νδλ

Σ οι Κυ υ ρι ε ^νδλ

Κ αι τω Πνευμα τι σϷ ^νδλ

Λειτουργικά , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος πᾶσι Νη

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υς μϛ²² Κυ ρι ος σε ε ρε ω μα α α μϛ ϛ
 ϛ ϛ ϛ²² και κα τα φυ γη η μϛ και αι αι ρυ
 υ ση ης μϛ²²

A γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι
 ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υς μϛ²²
 Κυ ρι ο ος σε ε ρε ω ω μα α α μϛ ϛ ϛ ϛ ϛ
²² και κα τα φυ υ γη η η η μϛ ϛ ϛ ϛ
 και αι αι αι ρυ υ υ ση η η ης μϛ²²

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα
²² Τρι α δα ο μο ο ϛ σι ον και α α χω ω ρι ι
 ϛ ον²²

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου

Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
 ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ
 καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ
 δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται
 τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ
 τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε

ε σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σς ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

ββα ωθ ²² πλη η ρης ο ς ρα νο ος και η γη η

της δο ξης σς ²² ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις ²² ευ

λο γη με νος ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ι ς ²² ω σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι

ι σοις ²²

A α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂ ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην ^{ν'}₂₂

A α α α μη η η η η η η η ην ^{ν'}₂₂

Σ ε υ υ μνϝ ϝ μεν ^{ν'}₂₂ σε ε ευ λο γϝ ϝ ϝ

με ε ε εν ^{ν'}₂₂ σοι ευ χα ρι ι ϝ ϝ με εν Κυ ρι

ε ^{ν'}₂₂ και δε ε ο ο με θα α α σϝ ϝ ϝ ϝ

ϝ ^Δ₂₂ ο Θε ε ο ο ο ος η η η μων ^{ν'}₂₂

Εἰς τὴν Ὑψωσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος πλὴν Νη ρ

M ^{Νη} υ στι ^M κο ο ος ^{Νη} ει ει ει Θε ο ο το ο

ο κε πα α ρα α α δει ει ει ει σος ^{ν'}₂₂ α γε

ω ω ρ γη η η η τως βλα α στη η σα α

α α α σα χρι ι στο ο ο ο ον ^Δ₂₂ υφ

ου ου ου το ο ο ο τϝ Στα αυ ρου ου ^{ν'}₂₂ ζω

η η φο ο ο ρο ον ε ε εν γη ^{Νη} ^Δ₂₂ πε φυ

Πα ρ
 λιε ρα ε λιε ρα ρα α α λιε ρα α λιε ε
 Ζω Μ Πα Χ
 λιε ρα α α λιε ρα ρα α α α α λιε ε Αλ λη
 λου ι ι ι α α α α α α α α α α α α
 Πα ρ
 α α

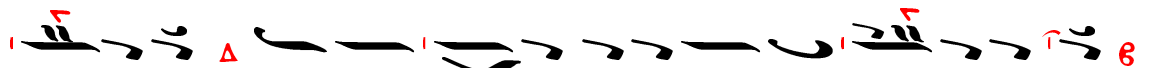
Μετὰ τὴν μετάδοσιν.

Ἦχος Ϛ Πα ρ

Σ ω σον Κυ ρι ε τον λα ο ον σου και ευ
 λο γησον την κλη ρο νο μι αν σ νι κας τοις βα
 σι λε ευ σι κα τα βα ρ βα α ρων δω ρθ μενος και
 το σον φυ λα α ττων δι α τς σταυ ρου σθ πο ο λι ι
 τε ευ μα α α α

Ἦχος Δι θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

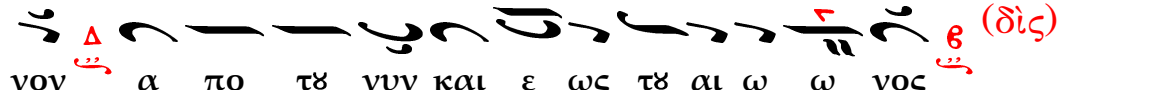
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σα

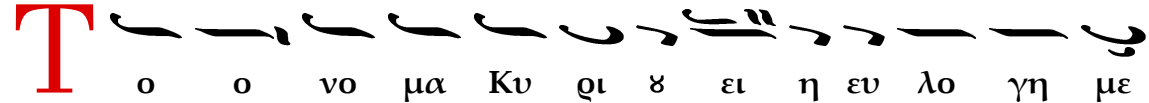
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη

 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

E ι η το ο νο μα Κυ ρι υ ευ λο γη με

 νον α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος

T ο ο νο μα Κυ ρι υ ει η ευ λο γη με

 ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

 αι ω ω νο ο ο ϑ